

Foreningen er ikke bekendt med, hvorvidt der er foretaget nærmere undersøgelser af effekten af disse stationer.

Det må imidlertid formodes, at sådanne stationer kan øge trygheden hos de, der bader i nærheden af stationen, og det må endvidere antages, at disse stationer kan øge sikkerheden for de badende nær stationen.

Hvis man vil tilstræbe en tilnærmelsesvis fuldstændig sikkerhed for badegæster vil det forudsætte en overordentlig stor dækning af livredderstationer, hvilket allerede på grund af det meget store antal badestrande blandt andet ud fra en ressourcemæssig betragtning ikke er realistisk.

Det er ikke sandsynligt, at en mere moderat øgning i antallet af livredderstationer vil bidrage væsentligt til generelt at øge trygheden og sikkerheden, idet der fortsat vil være store ubemandede strækninger, hvorfra der kan bades. Det kan ikke afvises, at nogle badegæster vil vælge at søge til strande med livredderstationer, men mange vil utvivlsomt foretrække fortsat at bade fra en måske nærmere og knap så befolket strand, også selvom den er ubemanded.

Det er derfor samlet foreningens vurdering, at kun en ganske betydelig, særdeles ressourcetrævendende og derfor næppe realistisk udbygning af antallet af livredderstationer, generelt vil øge trygheden og sikkerheden.

Dette udelukker selvsagt ikke, at der efter en helt konkret behovsvurdering etableres livredderstationer på afgrænsede og meget besøgte badestrande, hvor særlige forhold kan gøre det formålstjenligt.

Foreningen finder, at der til stadighed er behov for generelle oplysningskampagner, samt måske også i større omfang for lokalt tilpassede kampagner, med henblik på at informere om og advare imod særlige forhold i lokalområdet.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Politidirektøren i København har i øvrigt anført, at faren for drukneulykker på grund af vandforholdene er relativt lille ved de københavnske badestrande.

Med hensyn til kystredningstjenesten kan jeg oplyse, at denne varetages af Farvandsvæsenet, som hører under Forsvarsministeriet.

Ad spm. nr. S 2481

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 7845, lød således:

Til justitsministeren (28/6 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke konkrete initiativer vil ministeren iværksætte for at sikre, at antallet af illegale asylsøgere, der forsøger at komme ind i Danmark, nedbringes markant?«

Supplerende svar (30/7 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspoliti- tichefen, der har oplyst følgende:

»Antallet af udenlandske statsborgere, som ansøger om asyl i Danmark, påvirkes af en lang række faktorer, som de danske myndigheder ikke har indflydelse på. Det kan være krige og konflikter rundt omkring i verden. Det kan være eventuelle familiemæssige eller andre netværk, som udlændingen har i Danmark. Men det kan også være eventuelle agentske valg af rejserute og rejsemål for den enkelte asylsøger.

Rigspolitiet kan bekræfte, at der i 1999 i forhold til 1998 ses en stigning i antallet af illegale grænseoverløbere ved den dansk/tyske landegrænse, der bliver pågrebet af politiet i Tønder og Gråsten politikredse. I 1998 blev der således i alt pågrebet 1.749 illegale grænseoverløbere, mens der i 1999 indtil den 8. juli 1999 er blevet pågrebet 1.849.

Det øgede antal pågribelser af illegale grænseoverløbere må bl.a. ses i sammenhæng med den forstærkede politiindsats ved den dansk/tyske landegrænse.

Der er således igennem de seneste år løbende sket en styrkelse af den politimæssige indsats over for illegal indrejse og menneskesmugling ved den dansk/tyske landegrænse i Sønderjylland.

Pr. 1. november 1997 skete der således en sammenlægning af baglandspatroljerne i Gråsten og Tønder politikredse til én baglandspatrolje med 48 mand. Baglandspatroljen blev udvidet til 58 mand i begyndelsen af januar 1998.